

Kościół w Drobninie

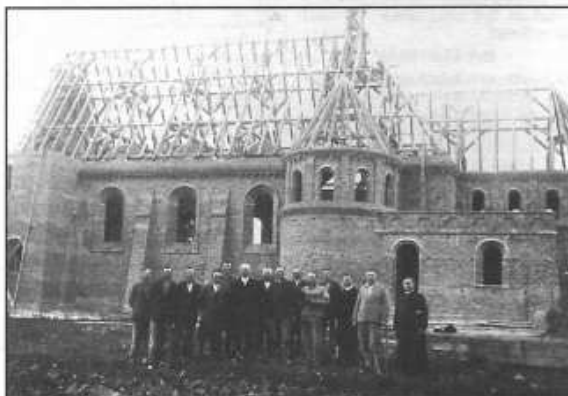
Część II - Budowa kościoła

"Parafia w Drobninie przez budowę tak wspaniałego Domu Bożego - że go wielkie miasto nie powstydziliby się - wykaże, że przywiązanie do wiary św. jest tutaj żywe i dała przykład ofiarności, zasługującej na najgłębsze uznanie" (słowa Prymasa Polski kardynała Augusta Hłonda, wypowiedziane podczas konsekracji kościoła w Drobninie, która odbyła się 8.11.1936 roku).

Po utworzeniu parafii w Drobninie wysiłki jej mieszkańców zwróciły się w kierunku jak najszybszego pobudowania świątyni, która byłaby w stanie zastąpić użytkowaną do tej pory kaplicę. Potrzebne były na to pieniądze, których zbiórką zajęł się Komitet przygotowujący utworzenie samodzielnej parafii (7 stycznia 1934 roku przemianowany na Komitet Budowy Kościoła Parafialnego oraz Budynków Plebańskich i Kościelnych w Drobninie). Dodatkowo powołano również Towarzystwo do Spraw Budowy Kościoła, którego członkowie zobowiązali się do płacenia kwartalnych składek w wysokości 1 zł. Przy istniejącej w Drobninie kaplicy powstała Kasa Funduszu Budowy Kościoła, w której lokowano pieniądze Komitetu. Do Kasy tej wpływały pieniądze ze składek członkowskich, z kołedy, ze skarbonki na budowę kościoła, z przedstawień amatorskich, ofiar dobrowolnych, z procentów z książeczki oszczędnościowej oraz innych źródeł. Do dnia 7 stycznia 1934 roku Komitet zakupił z tego funduszu: 101.000 cegieł (z cegielni w Bojanicach) za sumę 3283,50 zł; 700 cetrarów wapna za sumę 1176,70 zł. Oprócz tego Komitet otrzymał od Ludwika Gemiaka, kupca z Krzemieniewa, darowiznę w formie 60.000 cegieł wartości 1950 zł. Komitet postarał się również o zniewolenie i ogrodzenie cmentarza grzebalnego. Krzyż na cmentarzu ofiarował Tomasz Bartkowiak ze Zbytek, a szambelan Gustaw Potworowski z Goli ofiarował drewno za 500 zł. Wielką ofiarnością wykazał się także Stefan Ponikiewski, ofiarowując Komitetowi (niezależnie od wcześniejszych datków i ziemi) kwotę w

wysokości 6481,83 zł. Dzięki temu można było zapłacić za wykonane kosztorys budowy, fundamenty, rysunki, cement, papę do izolacji, drewno i belki, część żelaza oraz za wykonany przez Franciszka Morawskiego projekt kościoła. Rysunki zatwierdzono 6 kwietnia 1935 roku w Kurii Arcybiskupiej w Poznaniu, a w województwie 6 maja 1935 roku. Budowę kościoła powierzono firmie Kazimierza Peiserta z Gostynia. Wartość tych prac wyceniono na 11.450 zł. W umowie znalazło się również zastrzeżenie, iż do prac przy budowie świątyni mają być zatrudniani w pierwszym rzędzie bezrobotni murarze z parafii Drobnin i gminy Krzemieniewo.

6 maja 1935 roku przystąpiono do kopania fundamentów, a 15 maja 1935 roku ruszyły prace budowlane. Większość zatrudnionych stanowili bezrobotni, czego wymagała umowa podpisana z Wojewódzkim Urzędem Pracy z Poznania. Dzięki temu zajęcie w trakcie powstawania murów świątyni miały 44 osoby, nabywając przy okazji prawo do pobierania zasiłków. Do 1 października 1935 roku postawiono mury i można było przystąpić do prac dekarskich oraz blacharskich. Umowę na prace dekarskie podpisano z firmą Aleksandra Kazubskiego z Ponieca, natomiast na roboty blacharskie z firmą Szusterkiewicza, również z Ponieca. Według zachowanych sprawozdań finansowych, całość tej inwestycji zamknęła się sumą 79.370 zł. Szczegółowo koszty te rozłożyły się następująco: I okres budowy (materiały, mury i robocizna) - 34.470 zł; II okres budowy (głównie prace we-

Członkowie Komitetu Budowy Kościoła. Zdjęcie wykonano 29 września 1935 roku.

wnątrz świątyni) - 19.000 zł; III okres budowy (wieża) - 9000 zł. Do tego doliczyć trzeba koszt dachu, który wyniósł 16.300 zł.

Kościół w Drobninie został zbudowany w stylu neoromańskim. Jest budowlą jednonawową, opartą na prostokącie z wysuniętymi trzema apsydami: w jednej znajduje się prezbiterium, w dwóch bocznych kaplice. Świątynia z frontu ma wbudowaną asymetryczną wieżę, a nad głównym wejściem we wnęce - ogromną rzeźbę „Ukrzyżowanie”, wykonaną w 1936 roku z kamiennej masy przez artystę rzeźbiarza Mariana Szczepańca z Ostrowa Wielkopolskiego. Dzieło tego samego rzeźbiarza, przedstawiające Chrystusa, znajduje się również w ołtarzu głównym kościoła. W ołtarzu lewej kaplicy pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny Królowej Korony Polskiej umieszczona została wysoka rzeźba Matki Boskiej z Dzieciątkiem Jezus. W prawej kaplicy pod wezwaniem św. Józefa znajduje się rzeźba przedstawiająca tego świętego. Obydwie zostały wykonane w 1936 roku przez Zakłady Księgami św. Wojciecha w Poznaniu. Na ścianach kościoła umieszczono w 1937 roku stacje drogi krzyżowej. W oknach znajdowały się do września 1939 roku oryginalne witraże, które po zajęciu Drobnina przez Niemców zostały zniszczone (obecne pochodzą z 1957 roku i powstały w pracowni Stanisława Powalisza w Poznaniu).

Konsekracja świątyni pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa odbyła się 8 listopada 1936 roku. Dokonał jej osobiście ówczesny Prymas Polski, ksiądz kardynał August Hłond. Uroczystą mszę św. odprawił ks. dziekan Obarski w asyście ks. prefekta Kobzy i ks. Heroda z Ponieca, a kazanie wygłosił ks. prałat Steinmetz. Podczas mszy św. śpiewał miejscowy chór kościelny pod dyktando siostry serafiki Celestyny

Buczek. Po nabożeństwie ksiądz Prymas, goście oraz przedstawiciele robotników i rolników budujących kościół udali się do drobniniego pałacu, gdzie podejmowani byli obiadem przez paristwa Ponikiewskich.

Na wybudowaniu kościoła nie zakończyły się jednak inwestycje parafialne w Drobninie. Trzeba było jeszcze postawić plebanię i budynki gospodarcze. Projektantem tych budynków był również architekt Franciszek Morawski. Budowę zrealizowano dopiero w roku 1938, zaciągając na ten cel kredyt w wysokości 7000 zł w Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu leszczyńskiego. Skrypt dłużny gwarantowany był przez Radę Parafialną i Stefana Ponikiewskiego. Budowę plebanii wykonała firma Stanisława Brodziaka z Ponieca. Parafia w Drobninie, w myśli swoich twórców, stała się jeszcze w trakcie tworzenia i budowy kościoła prężnie działającym ośrodkiem religijnym i kulturalnym. Świadczy o tym działalność różnych organizacji katolickich i społecznych (Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej, Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Żeńskiej, Katolickiego Towarzystwa Robotników Polskich, Akcji Katolickiej, Bractw Różańcowych). Ich animatorami byli drobninscy kapelani oraz ksiądz proboszcz Szymkowiak. Działalność ta była widoczna nie tylko na gruncie kościelnym, lecz także na polu oświaty i spraw społecznych. W czasie II wojny światowej kościół w Drobninie był zamknięty, a parafianie mogli korzystać ze świątyni w Kaczkowie. Po roku 1945 kolejnymi proboszczami byli księża: Walerian Garczyński, Kazimierz Zacharzewski, Florian Liebner, Jan Świerniak. Od 1.12.1996 funkcję proboszcza pełni ksiądz Stanisław Pietraszek.

ELŻBIETA I JERZY KOWNACCY

WARTO PAMIĘTAĆ:

28.06.1826 - zmarł Stanisław Mielżyński - general brygady wojsk Księstwa Warszawskiego, uczestnik wojen napoleońskich; odznaczony francuską Legią Honorową oraz orderem Virtuti Militari.

22.06.1941 - Niemcy dokonali pierwszej deportacji mieszkańców Mierzejewa podczas II wojny światowej.

10.06.1913 - zmarł Stanisław Ponikiewski - właściciel majątków ziemskich w Brylewie i Drobninie.

12.06.2003 - zmarł w Kaliszu Szymon Molenda - poeta, nauczyciel, badacz dziejów regionu - w latach 60. XX w. zamieszkały w Pawłowicach.

13.06.1914 - urodził się ksiądz Henryk Lisiecki - proboszcz parafii w Oporowie w latach 1947-1968.